

# Goca Gız'ın güvertesinden

Girit ve Rodos kökenli bir ailede yetişip henüz sekiz yaşında yelkenle tanışan Beyza Kestaneci, bir seyir tutkunu olmanın ötesinde ekmeğini denizden çıkaran bir profesyonel. Goca Gız adlı teknesiyle adını duyuran genç denizciye gastronomiden ıssız koylara uzanan son keşiflerini sorduk.

Söyleşi: MELİH USLU

**hem yelkenci hem de dalgıç kimliğinizle tanınıyorsunuz. Hayatını ve işini teknelere adanmış bir deniz tutkunu olarak sizi biraz daha yakından tanıyabilir miyiz?** 24 yaşındayım. Kuşadası'nda doğdum. O yıllarda Kuşadası, dünyanın her yerinden gelen turistleri, büyük gemi limanı, her adımda hissedilen tarihi dokusu ile tam bir turizm kentiydi. Ben son dönemlerine yetişebildim. İşte tam bu zamanlarda, kuyumculuk ile uğraşan bir aileye tek çocuk olarak katıldım. Kendimi bildim bileli ailem hep çalışıyordu, vaktimin çoğunu anneannem ile geçirirdim. Anne tarafım Girit ve Rodos göçmeni olduğu için deniz kültürünü de çocukken almış oldum. Evde çocukların anlamaması gereken konular hep Rumca konuşulurdu. Sanırım bu sebeple deniz ve ada kültürüne hep yakındım. Uzun lafın kısası, bol turizmlı, çalışma temposunun yüksek olduğu ve her tarafı deniz kokan bir çocukluğum oldu. Daha sonra ortaokul için Kuşadası'ndan ayrıldım. Önce Aydın'a, sonra da lise için İzmir'e gittim. Lise hayatını yatılı okulda geçirdim. Dönüm noktası diyemesem de bugünkü karakterimin üzerinde büyük etkisi olan bir dönem geçirdim. Sorumluluk duygusu ile tanışmış biri olarak üniversite için Ankara'ya taşındım. Dil, insan ve kültür ilişkisine hep meraklı olduğum için Hacettepe Üniversitesi'nde dilbilim okumaya karar verdim. 2018 yılında buradan mezun oldum ve iş hayatım başlamış oldu.

**Mavi hayatınız nasıl başladı? Teknede yaşamak için çok genç değil misiniz?** Bahsettiğim gibi çocukluğum Kuşadası'nda geçti. Dolayısıyla deniz hep hayatımızın bir parçasıydı. Kuşadası Marina'da, Behzat Kumbasar'ın öncülüğünde açılmış bir yat kulübü vardı. Çocukları optimist ve lazer ile tanıştıran, deniz kültürünü aşlayan çok değerli bir oluşumdu. Ben de sekiz yaşında optimist ile tanıştım ve deniz sevgim orada başladı. Hayal edebiliyor musunuz? O yaşta çocuklar tek başına evden dışarıya bile çıkamazken ailem beni elimden tutarak denize bırakmıştı. Ama yarım saat sonra koca denizde, sizin için kocaman olan bir tekneyi tek başınıza kullanıyorsunuz. Üstelik ona rüzgân kullanarak yelken ile yön veriyorsunuz. Bu inanılmaz bir özgürlük, sorumluluk ve mutluluk duygusu... Çocukluğum böyle marinalarda ve denizde geçti. Daha sonra tüplü dalışı keşfettim. Su altında canlıların arasında bir balık gibi dolaşabilme hissi harikaydı. Sokakta yürüyormuşsunuz gibi, ama kimse kafasını



resimaltı  
resimaltı  
resimaltı  
resimaltı  
resimaltı

çevirip size bakmıyor, yargılamıyor. Sadece süzülerek etrafı izliyor, keşfediyorsunuz. Bunun da üzerine gitmem gerektiğini düşündüm ve kendimi geliştirdim. İşte böylece deniz hayatına bir kere alışınca bırakamıyorsunuz. Kendinizi şehire ait hissedemiyorsunuz bir türlü. Fakat yaşımdan dolayı, pılımı pırtımı toplayıp teknede yaşayabilecek imkâna sahip değildim tabii ki... İş hayatına girmem, üretmem ve kazanmam gerekiyordu. Tahmin edeceğiniz üzere bunu bir şekilde doğa ile iç içeyken yapmalıydım. Tam bu sırada, hâlihazırda aile tekemiz olan Goca Giz'ı ticari bir işletmeye çevirme fikri doğdu. Kendisi bir Beneteau-Cyclades idi. 2019 yılında, 22 yaşımdayken kaptanlı tekne kiralama üzerine hizmet veren işletmemizin ilk adımlarını attım. Şu an hâlâ bu işi yapıyor, kendimi geliştirmeye devam ediyorum.

#### **Tekneniz Goca Giz sosyal medyada bir hayli revaçta.**

**O sizin için neler ifade ediyor?** Goca Giz benim için çok değerli. Onu bir iş aracından ziyade evim olarak görüyorum. Evimi misafirlere açmak, onlarla keyifli vakit geçirip bir aile olabilmek tarif edilemez tabii ki. Bu yaşamı bir de sosyal medyada üzerinden paylaşınca hiç tanımadığım, yüzünü ve ses tonunu bilmediğim insanlarla benzer duyguları hissetmek çok güzel. İçinde bulunduğumuz pandemi sürecinde, olaylara uzaktan dahil olmaya çok alıştık zaten. Seyahat kavramının da buna dahil olabileceğini hayal bile edemezdim. Bizi bir tuşa basıp takip eden insanlar ile mavilikleri dolaşılıyor, aynı restoranlarda yemek yiyor, Goca Giz'ın arızaları ile birlikte uğraşıyoruz. Goca Giz, böyle bir işe vesile olduğu için çok mutluyum. Umarım gün geçtikçe daha çok insanı denizlerimiz ile tanıştırebiliriz. Bu kültürü aşlayıp, doğaya ne kadar çok saygı duymamız gerektiğini bir kere daha hatırlatabiliriz.

**Pandemi sürecinde denizde olmak nasıldı?** Pandemi boyunca denizde olabilmek çok büyük bir şans. Çünkü denizde pandemiden eser yok. Aksine her yer olduğundan daha temiz ve bakir. Olması gerektiği gibi yani. Bir ihtiyaç için karaya çıktığımızda maske takmak zorunda olduğumuzu unutuyoruz çoğu zaman. Tekrar tekneye geri dönüp, maske alıp işimize devam ediyoruz. Fakat her olaydan bir ders çıkarmak gerekiyor. Doğa artık bize bir şeyler anlatmaya çalışıyor. "Bakın! Ben çok güçlüyüm. Bana hiçbir şey olmaz. Olan size olur. Ona göre ayağınızı denk alın. Sizi bir kerede siler geçerim, ben yine eski halime kavuşurum." diyor. Bu kadar sert, ama bir o kadar gerçek...

#### **Türkiye kıyılarındaki mavi yolculuk güzergâhları**

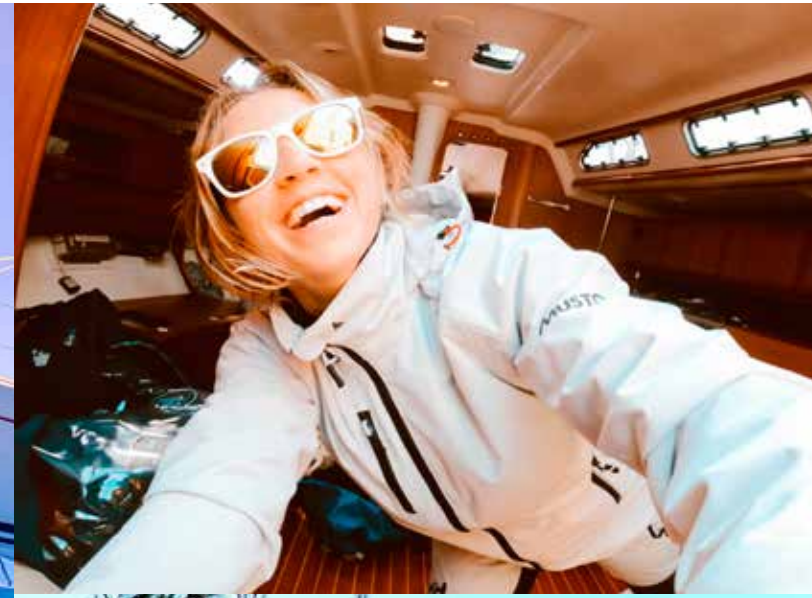
**konusunda ciddi tecrübeleriniz var. Favori rotalarınız hangileri?** Türkiye'de birbirinden güzel birçok koy var. Favori bir rotam yok aslında. Çünkü her körfezde en az bir favori koyum var. Onlardan bahsetmek gerekirse... Gökova Körfezi'nde Küçük Çatı Koyu'nu çok seviyorum. Şanslıysanız yer bulabilirsiniz. Sadece size özel, mükemmel oyulmuş bir girinti. Suyu zaten cam gibi tertemiz. Gökova'nın benim için yeri ayrı. Seyir ve tedarik planınızı iyi yapmanız gerekiyor. Doğası zaten dünyaca üne sahip, bunda Sadun Boro'nun etkisi de çok büyük tabii ki. Keşke oralara hak ettiği değeri verebilsek... Hisarönü Körfezi için favori koyum, Hurmalı Bük. Endemik hurma ağaçlarının ardında, suyun dibindeki taşları sayabileceğiniz kadar temiz bir denizi var. Burada geceleyip yıldızları izlemek çok keyifli. Son olarak Göcek'te favori yerim ise Binlik Koyu. Göcek'e geliyorsanız, bu koya mutlaka uğramalısınız. Kayalıkların dibindeki turkuaz denizden öte, birbirinden farklı kuş sesleri, sabah ziyaretinize gelen dağ keçileri... Karaya çıktığınızda ise Amigo'nun Yeri bulunuyor. Yörük bir ailenin işlettiği salaş bir restoran burası. Hatta bu satırları şu an bu koydan yazıyorum.

**Yelkenli seyahatler, lezzet duraklarıyla güzel. Nerelerde mola verilmemesi önerirsiniz?** Kesinlikle... Göcek'te birbirinden güzel dekore edilmiş, size konfor sunacak birçok mekân var. Fakat ben bunlardan tamamen uzak olan bir restoranı önereceğim. Burası az önce de bahsettiğim Binlik Koyu'ndaki Amigo. Zaten şehirde yeterince rahat koltuk ve yüksek müzik sesi var. Buralara gelince insan doğaya dönmeli. Kuşların, rüzgârın



resimalti  
resimalti  
resimalti  
resimalti  
resimalti

sesini duymalı. Bunların hepsini yaşayabildiğim yer burası işte. Tüm bunların yanında, tam bir lezzet durağı. İlk olarak şunu söylemeliyim ki Göcek'teki en güzel ekmeği burası yapıyor. Hatta Amigo isimli küçük teknesi ile Gürol, bu ekmeği tüm koyalara dağıtıyor. Restoranı işleten aile yaz kış burada kalıyor. Recep Abi ve Şengül Abi... Bir de her şeyi organize eden Emel. Hepsisi çok tatlı ve iyi insanlar. Sabahın beşinde kalkıp odun fırını yakıyorlar. Kahvaltı için ekmeğe, gözleme ve simit pişiriyorlar. Biz de botla koya gidip sıcak sıcak alıyoruz. Menü ise çok basit: Odun ateşinde pişen her şey. Tamamen doğal köy tavuğu, kuzu ve oğlak tandır, kuzu kavurma... Deneyin, pişman olmayacaksınız. Mutfakları ise çok ilginç. Karadaki odun fırınının dışında, restoranın iskelesine bağlı olan tekneleri, oranın mutfağı. Son olarak buraya



geldiğimde yemeden geçmeyeceğim bir lezzet var ki o da yoğurtlama. Bizim kızartma olarak bildiğimiz yoğurtlama, patlıcan, biber, patates kızartmasının sarımsaklı yoğurt ve domates soslu hali. Yazın vazgeçilmez...

**Seyirleriniz sırasında hangi sofralardan keyif alıyorsunuz? Yelkencinin mutfağı türü kitaplar işe yarıyor mu?** Ege'de doğup büyümüş birisi olarak tabii ki damak tadım, Ege mutfağına alışık. Bir de bunun üzerine Girit mutfağının lezzetleri eklenince tadından yenmiyor. Bulduğumuz coğrafya sebebiyle mevsimine uygun sebze ve meyvelere ulaşım çok kolay. O kadar bereketli bir yerde yaşıyoruz ki eğer malzemeleri alacak doğru adresi biliyorsanız, yaptığınız yemeğin lezzetsiz olmasına imkân yok. Goca Giz'da ailecek vakit geçirdiğimizde

eğer mutfakta annem varsa parmaklarınızı yersiniz. Kendisi Giritli olduğu için her türlü otu, lezzet bombasına çevirebilir. Bir de kendi mahsülümüz olan zeytinyağı ile buluşunca yeme de yanında yat. Bizde yemek kitabı pek kullanılmaz, çünkü yemeklerin bir formülü yoktur. Her şey göz kararıdır. Bir de teknede tarife uygun, eksiksiz malzeme bulundurmamak zor oluyor. Onun yerine elde kalan malzemeleri değerlendirip, ortaya yeni tatlar çıkarmayı seviyoruz.

**Bu yılki en heyecan verici keşifleriniz nelerdi?** Sezon erken başladığı için tekne ile bireysel olarak gezme imkânımız olmadı. Mayıs ayında klasik Göcek - Marmaris rotamızı yapmaya başladık. Dolayısıyla çok fazla yeni yer keşfedemedik. Ama bir koy gerçekten hafızama kazandı: Goca Giz'ın Marmaris - Göcek transferini yaparken Hamam Koyu'nun arkasında bulunan Gökgemile Koyu'na girdik. Çok popüler olmayan bir koy. Çünkü korunaklı değil. Fakat uygun havayı bulursanız, denizin süt liman olduğu bir gün bu koya mutlaka uğrayın. Ağaçlarla çevrili tamamen ıssız bir girinti olan Gökgemile Koyu'na Hamam Koyu'ndan yarım saatlik bir yürüyüşle ulaşabilirsiniz.

**Hayalinizde hangi rotalar, hangi limanlar var?** Goca Giz filosunu genişletmeyi hedefliyoruz. Eğer yurt dışından kendimize uygun bir tekne bulursak onun transferi sırasında bir Avrupa rotası çizmek isterim. Fransa ve İtalya kıyıları içeren, Akdeniz kokulu bir seyir planı hiç fena olmazdı. Özellikle Sicilya'da yer alan Cefalu kasabasına tekne ile gitmeyi çok isterdim. Uzun vadede ise planım bir dünya turu yapmak. Doğduğum yer olan Kuşadası'ndan başlayarak Akdeniz, Cebelitank, Atlantik Okyanusu, Karayipler, Panama, Pasifik diye gidiyor. Fakat bu rotayı iki - üç seneye sıkıştırmak yerine tek yönlük bir bilek gibi görmeyi hedefliyorum. Koştur koştur limandan limana, zamanla yarışarak gezmek yerine, aklımdan geri dönüşü çıkarmış olarak seyir yapmak istiyorum. Bu yüzden, o planın gerçekleşmesi için uzun bir zaman var önümde.

#### **Her şeyden uzak bir tekne yaşamına geçmek isteyenlere**

**neler önerirsiniz?** Tekne başlı başına bir yaşam tarzı. Eğer bu yaşam tarzına geçmek isteyen varsa öncelikle bu hayatı kısa süreli de olsa deneyimlemelerini öneririm. Tekne kiralama ile olabilir, arkadaşlarının teknesi ile olabilir. Bu hayatı birkaç başlıkta özetlemek gerekirse... Teknede minimal yaşamak gerekiyor. Evde yaşarken ne kadar çok gereksiz eşyamız olduğunu fark etmiyoruz bile. Burada fazladan bir mont, bir çift ayakkabıya bile yer yok. Onun yerine fazladan tamir aleti, yedek parçanın yedeği gibi şeylere yer ayırmanız gerekiyor. Ayrıca dağınık olma şansınız yok. Her koltuğun altından bir depo çıkıyor ve sizin hangi depoya ne koyduğunuzu bilmeniz gerekiyor. Şehir hayatında sürekli akan suya, hiç bitmeyen enerjiye alışmış; fakat denizde işler değişiyor. Kullanım suyu, depoların hacmiyle sınırlı. Enerji ise güneş panellerinden veya jeneratörden elde ediliyor. En lüks tekneye sahip olsanız bile bu konuda dikkatli olmanız gerekiyor. Denizcilik kültürü ise apayrı bir dünya... Yazılı olan pek çok kuralın dışında yazılı olmayan kurallar da var. Sadece bunun üzerine bir kitap yazılabilir, ancak misafirlerimize ilginç gelen bir geleneği paylaşmak isterim. Denizde karşılaşan iki tekne, tanışıyor olmamasına rağmen birbirine mutlaka el sallar. Otobanda yan yana gelen iki araba birbirine el sallamadığı için bu genelde misafirlerimize ilginç geliyor. Genelde arkasından "tanıyor musun?" sorusu geliyor. Bu el sallama şu anlama geliyor bence: İkimiz de benzer duygu ve durum içerisindeyiz. İkimiz de doğa karşısında güçsüz ve çaresiz, herhangi bir durumda yardıma ihtiyacımız olursa birbirimizi destekleriz. Uzun lafın kısısı, deniz hayatı karadakinin oldukça farklı, bir o kadar da güzel. Fakat şunu da belirtmek isterim ki deniz hata kabul etmez ve deniz ile şaka olmaz. Hiçbirimiz yelkenci doğmuyoruz, tecrübe de pratik ile kazanılıyor. Fakat maviliklere açılmadan önce gerekli teorik bilgiye sahip olmak gerekiyor. Kendinizi düşünmeseniz de zarar verebileceğiniz insanları göz önünde bulundurmalısınız.